

Радмила Лазић

ТЕСКОБА

УНУТРАШЊА МАЈКА

Гајим своју мајку у себи.
Тамо је још боси девојчурак
Са стрништа.

Спремам јој топлу воду
За прозобла стопала,
Увијам је у ћебад.

Сушим јој косу
Што се с мојом сплиће,
Као у сноп жито.

А она ми пева из утробе
Песме које још не записах.

НЕНАСЕЉЕНА

Ненасељена сам.
Ничега у мени нема.
Пуста сам као каква ледина.

Као да освајачке хорде
Прођоше мојим путевима свиле.

Однесоше у својим бисагама
Све злато, сребрнину, изласке сунца
И цветна поља са веселим пчелицама.
Натоварише их на коње и одгалопираше.
Још се прашина вије за њима.

А ја још чучим у себи ојађена
Као какав бедан жбун сред пустаре.
Ако би однекуд залутали врапчић
На мене слетео брзо би снужден отперјао
Ил би мртав пао.

ПТИЧЈА ПОСЛА

Нисмо из истога јата.
Ја сам од враниног рода,
А ти од орловог соја.

Док ја летим ниско
И живим од туђега дроба,
Ти се са планинама надмећеш
Бирајући плен –
Коку или бело јагње.

А и мене можеш за доручак
Да смажеш.

О, ти сури орлићу,
Грабљивче,
Иш!Иш!

БЛИСКЕ ДАЉИНЕ

Са које хриди, ког гребена,
Из каквог бескараја се отиснух
И падох међу себи сличне?

Колико милиона година путовах
До овог засеока свемира?

Да бих за вама чезнула
Незнане обале –
Слућене изван простора и времена,
Изван тела,
Изван ових горких вода –

Блиске даљине,
Што дражите ми носнице
Миричним зорама
Које мрмљају успомене
Лепше од снова.

Док ми овде срце мрзне на сунцу.

ТЕСКОБА

Тесно,
Исувише је тесно
Споља и изнутра.
Притиснуо камен,
Зидине опасале.

Без врата сам и прозора
Без браве и кључева.
Заидана од темена до пета.

Како кожу да свучем
Да је посувратим преко главе
Као џемпер.

Да исперем све шупљине,
Пролазе, завијутке...
Да поравнам стазе и богазе.

Да истресем све фиоке и кутијице
Са зарђалим накитом.

С бајатим тајнама
Да истресем џакове.

Да се поново родим,
Јој!